

RAMPA

R

TIPS OSS: 61 18 93 00
E-POST: rampa@oa.no

Rampaleder:
Stina Håkensbakken Roland

Ungdomsforestilling for voksne

GJØVIK
Tross ungdommelig kulthetsfaktor og knæsje plakater var det stort sett de rundt 60 som løste billett på Bevissthetsbussen fredag kveld.

Agnete Amli

Ungdom flest går visst ikke på teater. Da må det i tilfelle være en lærer involvert. En som trekker fraværsprotokollen opp av den kulturelle skolesekken sin.

Selv ikke de knallgule plakaten til forestillingen *ut-/ned-/opp-/be-STEMT* klarte å lokke tenåringene til teateret. Nei da, det var voksenpublikummet som møtte opp. Nuvel, nok om det.

Tatt på kornet

27 publikummere fikk en god times forestilling om politikk, kjønn og historie. *Huff, det høres kjedelig ut*, tenker du kanskje. Men å nei du, dette var alt

annet enn kjedelig! Dette var et morsomt sammensatt tre-mannsshow, med musikk og monolog, parykk, pisk og pupp. Her var en rekke tatt-på-kornet-situasjoner fra barnehagen, vi møtte den samfunnsengasjerte veggisen, den mannlige sexslaven med lakk og lær og så videre. Skuespillerne føyk inn og ut av roller, inn og ut av foredrag og spillopper. På elegant vis hentet de fram parykker og andre re-

kvisitter fra hyllene som rammet inn scenen.

Fornøydlig

Forestillingen var et fornøydlig påfyll for tankevirksomheten, der vi fikk innblikk i fascinerende forskningsresultater og andre kuriositeter rundt kjønn og identitet. En sikker vinner som skoleforestilling – men artig også for det erfarne teaterpublikummet.

RONNI LE TEKRØ PÅ HJEMMEBANE

Hvem er kongen?

TO KONGER: Rypdal og Tekrø kommuniserer, skaper og formidler konstant under sine konserter, sammen med Morten Skaget på bass, Bård Petter Hovik på trommer og Roger Gilton på tangenter. Foto: Asbjørn Risbakken

SKREIA

Når to menn med hver sin gitar heter Terje Rypdal og Ronni Le Tekrø, skjer det helt andre ting enn hva tilfellet er med de fleste andre gitarduoer. De som kjenner til duoen og deres arbeid sammen, kjenner også sin besøkelsestid.

Kenneth Dahlby

Det var med andre ord bortimot full sal i Østre-Toten kulturhus sist fredag. Brorparten av publikum var tydelig svært dedikerte og visste godt hva de gikk til. De fikk da også alt hva de hadde håpet på, etter responsen å dømme. Det er nå snart 20 år siden første album og 17 år siden Rypdal og Tekrø har stått på en scene sammen med dette materialet. Det skaper naturlig nok spenning rundt både låtvalg og hvordan det fungerer live i 2013.

Fungerende blanding

Av et dusin låter, kom det både ting fra albumene duoen har gitt ut, noe fra Tekrø solo og litt coverlåter. Men det er ikke poenget, for når dette bandet står på en scene med de to nevnte herrer som dynamo, er det hva som skapes der og da mellom de fem musikerne som er konserten. Ikke om man vet tittelen på låtene de spilte i etterkant. Man må ha vært tilstede for å forstå hvordan The Beatles' «Tomorrow Never Knows» ble formidlet. For det er formidling og innlevelse på et høyere nivå som gjør Rypdal og Tekrø sammen til et musikalsk merkenavn. På de områdene har ingenting gått tapt med årene, kanskje tvert i mot. Rypdal er på sine konserter mer ydmyk og kommunikativ nå enn han var på 80- og 90-tallet. Tekrø har jo også litt lavere skuldre nå i en alder av 50, naturlig nok. Det gjør jo at begge koser seg mer og ikke minst at de viser det, som i sin tur påvirker den musikalske energien i positiv retning.

Hjemmebane

Det var jo Tekrø som hadde hjemmebanen denne gang og snakket som om han var sammen med gode venner på Toten. Noe

han jo faktisk også var. Han åpnet med å si «Vi spiller jo ikke akkurat ihjel Toten. Det skal jeg ikke ha på meg, at jeg gjør sommershow og alle mulige forskjellige ting». Samtidig uttrykte han sin ydmykhet for at folk kommer på konserter og hvor bra det er å ha en så dedikert forsamling til et prosjekt som dette. Nå og da har Tekrø en litt ertende tone overfor Rypdal og andre ganger er han på kne foran ham i tilbedelse. Om man spør duoen, er det nok ikke noen tvil om hvem som er kongen. Men spør du fansen, er det nok mer delt. Det gikk ikke langt ut i konserten før «The Man Who Would Be King» kom, så selv om Tekrø fikk mye respons fra salen, var det ingen tvil om hvem han selv mente var kongen på scenen. Tekrø snakket om at mange av hans venner har gått bort og at han leste et sted at gitarister var den yrkesgruppa med nest høyest dødelighet, etter kullgruvearbeidere. Noe som fikk Rypdal til å utbryte «Men Ronni, jeg er jo snart 100 år».

Alder spilte ingen rolle denne kvelden, kun at to av klodens aller ypperste gitarister presenterte sin kanskje beste konsert noen gang.

TRØTT JUBEL: Marius, Lars og Ina Sagstuen

LANDSFINALE BAND

Malte

GJØVIK

Sagstuen-familien har grunn til å smile trøtt etter helga.

Carl J. Sørheim

Med et skjevt, og kanskje litt blekere smil enn vanlig, åpnet Fathers Finests Harry Sagstuen døra for OA søndag kveld. – Jeg håper du har et slags fotofilter som tar bort trøtthet, flirer han megetsigende.

Seiersfesten sitter igjen i barken på Sagstuen familietre. Lørdag kveld kåret nemlig Jørn Hoel Gjøvik-bandet til vinnere av årets Bandwagon-konkurranse, stemt fram av et kobbelt solide norske bransjenavn.